

ASOCIACION
CASA HOGAR FELIZ
BARNEHJEMMET SMILEBY

Nyhetsbrev fra Casa Hogar Feliz

"Barnehjemmet Casa Hogar Feliz kan være et mønster for andre barnehjem i Guatemala".

Barnehjemmet Casa Hogar Feliz er et mønsterbarnehjem. Det fikk vi nylig bekreftet etter en uanmeldt inspeksjon. Olga og de andre på barnehjemmet gjør en fabelaktig innsats. Vi kan være stolte av det "eventyret" vi som givere er med på! Ungene gjør det veldig godt på skolen. Dette nyhetsbrevet viser at det er mye å glede seg over – men også at det er betydelige utfordringer. De eldste ungene har nå kommet godt opp i tenårene. Derfor ble vi nylig pålagt av myndighetene å skille jenter og gutter. Guttene er nå flyttet til en egen bolig. Dette gir selvsagt merkostnader. Vi har det siste året også hatt betydelige ekstrautgifter til vedlikehold og reparasjoner. Jordskjelv har forårsaket skader både på bygning og uteområder. Økonomien er en økende utfordring.

For et par uker siden ble det avholdt en uanmeldt inspeksjon fra PGN (Procuraduría General de la Nación de Guatemala), etaten som har det høyeste ansvaret for barn på barnehjem/institusjon i Guatemala. De var fulle av lovord. Alt var perfekt, som de sa, og de ga overveldende ros til Olga, daglig leder på CHF og alle de ansatte, som fikk høre at dette barnehjemmet kunne stå som et eksempel på hvordan barnehjem skal drives.

En slik uforbeholden ros kommer ikke av seg selv. Det er all grunn til å rette en stor takk til de som har ansvar for styringen av barnehjemmet; Olga, daglig leder, som i realiteten nesten aldri har fri, dag- og nattevakter, som har betydelig lengre dager og mindre i lønn enn det reglene sier de skal ha. Svømmelærer og sjåfør, Cesar, musikk lærer Edman og psykologen, jobber alle for minimumslønn. "Tantene" som jobber på dagtid har oppgaver som ligger til husenes daglige gjøremål. Alt som må gjøres for å holde driften oppe, og i tillegg bidrar til å gjøre livet trygt og godt for alle ungene. Hver dag lages det tortillas for alle måltidene, all mat lages fra bunnen av, her er det ingen halvfabrikat. I tillegg kommer oppvask, vask av klær og hus. De hjelper til med lekser, og er i tillegg en voksenperson å betro seg til, når det er nødvendig. Alle døgnets arbeidsoppgaver er nøye planlagt, både for store og små, og alle deltar i denne planleggingen. I helgene, og i skoleferiene fungerer de i tillegg som aktivitetsleder. Da går de ofte lange turer med ungene; de plukker avokado, ser på trær og planter og lærer naturen bedre å kjenne.

Alle de ansatte vet at økonomien er svært stram, og ønsker derfor å bidra på sin måte.

Innsatsen og velvilligheten fra disse menneskene på barnehjemmet gjør at alt fungerer så bra, og at ungene våre har et så godt og trygt liv som mulig i et land som ellers er fylt av voldskriminalitet og enorm fattigdom.

I tillegg til de gode hjelperne i Guatemala, er det all mulig grunn til å takke dere for den støtten dere gir, og som muliggjør å drive dette barnehjemmet høyt oppe i fjellene. Uten dere hadde det ikke vært noe barnehjem!

Tusen, tusen takk for støtte og hjelp!

NYHETSREV 1-2014

Nytt om barnehjemmet og de som bor der Boliger

For en tid tilbake ble vi pålagt av myndighetene å skille de store gutta fra jentene og de minste gutta. Mange av ungene er nå kommet i tenårene, og det er derfor viktig at de bor på forskjellige steder. Dessverre er uteområdet veldig lite, slik at det ikke er rom for et hus til på eiendommen. Vi har imidlertid vært så heldige å få leie et hus i nærheten, slik at avstand mellom disse to hjemmene ikke er for stor.

Å ha bolig på to forskjellige steder er fordyrende. Vi har måttet ansette to arbeidere til, men med god planlegging ser det nå ut til at vaktplanene går opp. I tillegg til lønn, får vi større utgifter til blant annet strøm, vann og vedlikehold, i tillegg til husleie.

Foruten ekstra kostnader i forbindelse med to boliger, har vi i år hatt store utgifter til vedlikehold og reparasjoner. Jordskjelv har forårsaket skader både på bygning og uteområder. Vi har derfor hatt betydelige utgifter på å utbedre veggene i matboden, kontoret, overbygg, "pilaen" (vannkum/utevaskeplass), vegger og gulv i kontoret, taket i garasjen, for å nevne noe.

I et land som Guatemala finnes ingen forsikringer som dekker slike skader.

Med hensyn til økte utgifter, *se eget brev som ligger ved.*

Skole

Ungene har det veldig godt. De trives med skole og aktiviteter som for eksempel svømming, musikk, folkedans. Noen er veldig glade i å lese, andre liker tegning eller data. De er med andre ord ikke så annerledes enn barn i Norge. Det er bare omstendighetene som er totalt forskjellig. Olga er veldig flink til, sammen med skolen, å finne den utdanningsvei som passer den enkelte. Noen av ungene er mer praktisk orientert, mens andre er teoretisk rettet. Alt tilpasses den enkelte unge. Privatskolen, Principe De Paz, er en ypperlig skole som har godt undervisnings- materiell og gir god individuell undervisning. Også dette under kontroll av Olga.

Ved skoleavslutningen i sjette klasse er det store seremonier med utdeling av vitnemål. Ungene er i den anledning kledt i spesielle kapper og hatter (ikke ulikt det de har i USA).

En av jentene på barnehjemmet, Tomasa, ble den beste av alle skoleelevene i hele Panajachel i to fag, i litteratur (skrive historie/fortelling) og i forelesing, og Ruth Noemi ble nummer to, etter Tomasa i klassen forelesing. Mens Celina, ble utpekt som den dyktigste eleven på skolen Prinzipe de Paz i år.

Skoleåret varer fra cirka 15. januar til 15. oktober. Ungene har også en uke ferie i juni.

NYHETSREV 1-2014

Helse

Ungene har regelmessige helseundersøkelser, lege og tannlege.

Flere av ungene må ha utvidede helseundersøkelser, tre har egne samtaler med psykolog, og alle har gruppeterapi med samme psykolog. Disse behovene bunner i de forholdene de levde under tidligere; trist, men slik er det, og godt er det da å tenke på at de nå får nødvendig hjelp.

Også i år vant flere av våre barn den nasjonale skrivekonkurransen. Barn fra i alt 152 forskjellige barnehjemsinstitusjoner deltok. Gleden og stoltheten var stor da våre barn tok to førsteplasser og en andreplass av i alt tre mulige. I tillegg fikk flere av barna "hederlig omtale".

Vi har oversatt og legger ved to av fortellingene. Her er det lett å se hva ungene våre er opptatt av.

Viktige aktiviteter

Bursdager er viktige også her. Det holdes fellesbursdager hver måned for de som fyller år den måneden. Da kan ungene som har bursdag selv bestemme lunsjen og kake. Ikke så overraskende står det pizza på menyen denne dagen. Bursdagsbarnet får en gave, og det er leker, quiz, sang og andre aktiviteter som alle har et pedagogisk tilsnitt.

Svømming/bading, sport

To ganger i måneden er det badedag. Nå er Atitlan-sjøen friskmeldt (nesten), slik at det igjen er mulig å bade der.

Svømme- og gymlærer Cesar tar ofte ungene med på aktiviteter på idrettsplassen. I tillegg går de ansatte tur ut i marka med ungene. Slik lærer de mye om naturen, planter og dyr.

Dia del cariño/Valentinsdagen

Vennskapsdagen i februar feires med stor glede av ungene. De spiller, danser og synger. Noen faddere som var i Guatemala på denne tiden i år, fikk gleden av å feire sammen med ungene. En av dem, Kristine Haga fra Sola, har sendt oss en beskrivelse av denne opplevelsen. Denne ligger ved.

Uavhengighetsdagen, 15. september, feires stort i Guatemala. Våre barn er med i korps, og spiller i gatene på selve dagen. I tillegg deltar ungene aktivt i diverse konkurranser, som de ofte går seirende ut av.

NYHETSREV 1-2014

Barnas dag, 1. oktober, feires sammen med lærerne på skole. De ser film, snakker om barns muligheter og rettigheter, og mye om hva de vil med livet.

I **november** lager ungene draker, og er med i konkurranser hvor det gjelder å få disse høyest opp i luften. Her deltar alle ungene med stor iver.

”**Dias de los Santos**” (Alle helgens dag) er en viktig dag. Her kan alle barna som har foreldre som er døde, lage pynt og stille gravene til sine døde. Ungene synes det er bedre å pynte og stille en grav, enn å gå forbi en døddrukken mamma eller pappa som ligger i parken.

Det er sterkt, men endelig kan disse ungene ha et godt forhold til sine foreldre.

Julen er en viktig høytid. Den feires ved å reise til Patulul, lenger ut mot kysten. Der har de en varm dag med bading og lek. Etter å ha spist medbrakt lunsj, kommer selve høydepunktet som er utdeling av gaver. – Hvilken gave får jeg i år? er det store spørsmålet.

Denne aktiviteten legger de hvert år til 16. desember. På selve juleaften, den 24. desember, serveres det god mat, og alle ungene får stjernesudd. Olga og hennes barn deltar også i juleaftensfeiringen på barnehjemmet.

Litt annerledes enn vår julefeiring.

Dette er noen av de aktiviteter ungene er opptatt av. Den lange ”sommerferien” gjør at det planlegges spesielle gjøremål i disse tre månedene. Ofte har aktivitetene noe med ungenes utdanning å gjøre. Ikke bare skoleutdanning, men også utdanning i ”livets skole”, som Olga sier.

Hele tiden, hver eneste dag, har ungene oppgaver i huset. Det lages ukeplaner hvor hver unge får tildelt sine plikter; dekke og ta av bordet ved frokost, lunsj og middag, vaske og rydde rommene, legge sammen renvasket tøy med mer. Det som er fascinerende er å se hvor lett ungene går til sine oppgaver og utfører dem uten å mukke. Jenter og gutter til de samme oppgavene. En selvfølgelighet for oss, men slett ikke i et land som Guatemala.

En av guttene, har ansvaret for å kjøpe inn levende kyllinger en gang i måneden. Sammen med fire av de større guttene, slakter han og klargjør disse og fyller fryseren, og slik blir det mye god mat.

Alle ungene, etter tur, er på søndager med på markedet i en liten småby et stykke unna for å handle inn frukt og grønnsaker for kommende uke. Hensikten med dette, forteller Olga, er at ungene skal lære litt om økonomi og lære å handle kvalitetsprodukter.

Alt dette er med på å utdanne ungene til gode og ansvarsfulle voksne ...

Del gjerne Nyhetsbrev med venner og kjente!

Hilsen fra en fadder

Vi, min mann Egil og jeg og seks andre faddere av Barnehjemmet, hadde en fantastisk tur med mange opplevelser i 2013. Disse trengte vi lang tid på å «fordøye».

Jeg lengtet tilbake, og da jeg så kom tilbake alene i 2014, var det som å komme «hjem». Sammen med Endre Våge besøkte vi Barnehjemmet og den lokale befolkningen. Vi ble så godt mottatt, at det varmet en om hjertet.

Vi fikk være med på to forestillinger som barna på Barnehjemmet hadde. En hvor barna underholdt en gruppe fra Norge, som var på besøk.

Og andre gangen var det Valentinsdagen, da var det bare Endre og jeg som var med som publikum. For en kveld! For noen fantastiske barn til å underholde og for ikke å forglemme læreren Edman og den innsats og arbeid han gir ungene. Og se den varme og omsorg som Olga gir dem. Så hva var vel da mer «naturlig» enn at Endre og jeg, etter anmodning fra Edman, måtte ut på gulvet å danse og delta i underholdningen, til stor moro for barna.

Ikke fritt for at tårene kom i øyekroken, da vi tok farvel med alle etter den kvelden.

Vel hjemme, kjenner jeg at jeg skulle ønske at en ny tur for å besøke Barnehjemmet Casa Hogar Feliz, ikke ligger langt borte.

Hilsen Kristine

Gutt, 10 år, på CHF, skrev dette, og vant 1. premie i en landsomfattende konkurranse for barn som bor på barnehjem/institusjon.

Det var en gang en gutt som het Javier. Hans drøm var å få gå på skole og studere. Men han hadde ingen mulighet fordi de manglet penger, og selv om mammaen ikke kan jobbe, ville Javier likt at mamma hadde en jobb, for da kunne han ha gått på skolen. Javier hadde en bror på tre år, og en søster på to år.

Han måtte ut for å finne jobb, men det han kunne tjene var ikke nok for kostnadene hjemme. En dag reiste han fra hjemmet sitt. Han hadde ingen sted å sove, så han bodde i parken, dekket av en sekk. Politiet fant han og tok han med til et barnehjem. Der begynte han å studere alle dager. Han takket Gud for at han ledet han til et sted der de behandlet han bra. Alltid besøkte han sine søsken og sin mamma.

Tiden gikk, og han ble 18 år. Deretter sluttet han på universitetet og fikk sin eksamen som psykolog, for å hjelpe andre barn slik at de ikke skulle gå gjennom det han hadde gjort i sin barndom. Deretter reiste han for å lete etter sin familie, og han ga dem penger slik at de kunne kjøpe seg klær, mat og fikk studere.

Lærdom: Gjør det slik at du forbedrer barns situasjon, slik at de ikke behøver å mangle noe.

NYHETSREV 1-2014

Jente, 15 år, på CHF, skrev dette og vant 2. premie i samme konkurranse.

Josefina.

Da hun var liten ønsket hun å bli stor som et tre, men mammaen hennes sa at så stor kunne hun ikke være. Da hun ble stor forsto hun at så stor kunne hun ikke bli, men det var en glimrende tanke.

Hun husket at da hun bodde sammen med sin mor hadde hun ikke retten til å gå på skole, fordi hun hadde mange søsken og mamma kunne ikke gi henne denne muligheten.

Men da hun kom på et barnehjem ble alt forandret. Der var det omsorgspersoner som ga kjærlighet og omsorg. I dag takker hun Gud for at han hjelper henne slik at hun kan nyte sine rettigheter. Nå har hun en familie, og hun får klær, god mat og god helse. Hun har rett til utdanning og mest av alt har hun fått et sted å bo og har personer som er glad i henne.

Josefina håper at de voksne respekterer folks rettigheter, og ønsker dem godt. Slik ønsker Josefina å bli som voksen, og ønsker dermed det beste for landet sitt.

